

نیست

آرزوهای کوچک و ... موفق شده بودند، ارتباط موثری را با کودک و نوجوان برقرار کنند، علت گسست این روند را در سینمای کودک چگونه ارزیابی می‌کنید؟

شاید از نظر بعضی درست نباشد، اما تحلیل من این است که؛ بعد از انقلاب، با شروع کار دستگاه سیستماتیک ممیزی، جامعه هنری و فرهنگی ما قادر به رمزگشایی فاکتورهای ارتباطی خود برای ارائه اثر به این دستگاه نشده بودند. به همین دلیل سینمای کودک را که بی درسر تر بود را انتخاب کردند، و بلافاصله بعد از اینکه متوجه شدند که چگونه می‌توانند در این ساختار جدید آثار خود را تولید کنند، به سراغ سینمای بزرگسال رفته و سینمای کودک مهجور شد. همان‌طور که در یک بررسی کوتاه متوجه می‌شوید که ماقبل از انقلاب سینمای کودک نداشتیم، و این گردش سینماگران به این حوزه از نظر من به همین دلیل بود. در آن دوره هنرمندان به این بخش پناه آوردند، در حال حاضر هم اگر هنرمندان در این حوزه متمرکز شوند، شاهد آثار ماندگاری مانند دهه شصت خواهیم بود.

سینما فلسطین که مدیریت آن را عهده دار هستید به تازگی به سینمای اختصاصی کودک و نوجوان تغییر مسیر داده است، با این رو بکر، انیمیشن‌های تولیدی چندساله اخیر، از نظر محتوا و جذب مخاطب هدف چگونه بوده است؟

من با توجه به سمتی که در سینما فلسطین دارم، این مسئله را به صورت کلاماً آماری و مشخص عرض می‌کنم که؛ فروش این انیمیشن‌ها خیلی به حمایت آموزش و پرورش و مدارس وابسته نبوده است. و به صورت مستقل مخاطب خود را دارند، نه به این معنی که آثار چندسلسله اخیر بی نقص و عالی بوده‌اند. دلیل آن این است که در این فضای خلی بیجه‌ها تشنه اثری با مولفه‌های مسیکی ایرانی هستیم. من در حال تولید مستندی با همین موضوع هستم که بیجه‌ها از سینما چه می‌خواهند، واقعا آنها به دنبال فیلمی هستند که ایرانی باشد. آنها دوست دارند آنچه را که روزها در خیابان می‌بینند و لمس می‌کنند، در پرده سینما ببینند. انیمیشن‌های بخش شده، از نظر فنی و تکنیکی حرفه‌ای هستند، اما در بخش فیلمنامه نیاز به بازنگری و تعمق بیشتری دارند، چرا که اولاً از همان ابتدا در ارتباط گیری با کودک موفق نیستند و دوماً برخی از این آثار محتوایی دارند که در قالب انیمیشن نمی‌گنجد، و به نظر در قالب فیلم رنال باید ارائه می‌شدند. ایده فیلم‌بازی در سینما فلسطین به شدت مورد استقبال مخاطبان قرار گرفت، و در قالب یک رسانه تعاملی حین آموزش مفاهیم سینما و کارگردان برای این رده‌سنی بسیار جذاب بوده است.

امسال جشنواره فیلم رشد، به سلامت مسیر خود را طی کرد؟

جشنواره طوری سیلنت گذاری و هدایت شد که هیچ ارتباطی با التیامات کنونی و شرایط حاضر نداشته باشد. ما در اولین نشست علمی خود که با فعالان حوزه کودک و نوجوان در عرصه فیلم داشتیم، کلاماً موضوع کودک از شرایط تفکیک شده بود، و به نظر من هنرمندانی که دغدغه کار کودک دارند، کاملاً آگاه هستند که کار در این حوزه با این محوریت قداستی دارد که نه از این شرایط بلکه از هر شرایط دیگر مبری است، هنرمندان دغدغه مند در این حوزه، پیشتر به دنبال تولید محتوای غنی‌تر برای تریق به این بخش هستند. با این حال در تمامی حوزه‌های هنری خلی کردن عرصه را به نفع فرهنگ نمی‌دانم. تربیت جامعه و کودک تعطیل شدنی نیست.

صحبت پایانی:

از اتفاقات خوب امسال جشنواره رشد این بود که با آسیب شناسی که در حوزه سینما خصوصاً کودک صورت گرفت، بخش فیلمنامه، هم به این جشنواره اضافه شد. با توجه به اینکه صنف نویسندگان و فیلمنامه‌نویسان ایران، آثاری را به نگارش در آورده‌اند اما برای ارائه و تولید آن حمایت نمی‌شوند، در جشنواره رشد بخشی برای شناسایی فیلمنامه‌های برتر ایجاد شده است تا از این طریق، به استعدادهایی که در زمینه نویسندگی حرفی برای گفتن دارند مجلی برای عرضه آثار خود داده شود. این بخش از جشنواره به این دوستان کمک می‌کند تا برای اثر خود اعتباری کسب کنند و به سازمان‌ها و نهادهای زیربنا معرفی شوند. سرمایه‌گذاری و برنلمه‌ریزی در این بخش از اهداف مهم این جشنواره است.

باشد و فروش گیشه هدف صرف فیلم‌سازی شود، مشخص است که بافت کیفیت و تعداد آثار مواجه می‌شویم. سینما به عنوان یک صنعت در جهان جا افتاده است. متأسفانه در کشور، این صنعت به کودک و نوجوان بهای چندانی ندهاده است. ما بر این باوریم که برای هنرمند تربیت، علم و آموزش یک رسالت است، و برای دولت یک مأموریت است، و سرمایه‌گذاری در این بخش یک برنامه بلند مدت است، که حاصل آن تربیت یک نسل آتی‌ساز است. غفلت از این بخش مهم، و خالی ماندن این عرصه باعث می‌شود که دیگری که مورد تأکید ما نیست این فضا را پر کند، و در نتیجه فرزند ما توسط دیگری تربیت می‌شود که این امر در آینده باعث شکاف و عدم تعامل بین دو نسل پدرمادر جامعه و فرزند می‌شود.

در دهه شصت آثار سینمایی تولیدی با محوریت کودک، با فیلم‌های مثل سفر جادویی، دزد عروسک‌ها، پاتال و

فیلم‌های بخش دانش‌آموزی و معلمان نسبت به سال گذشته، رشد بیشتری داشتند. در بخش فیلم‌های بلند هم آثار خوب و قابل دفاعی ارائه شده بودند. اما به طور کلی سطح کیفی آثار خیلی بالا نبود.

علت پایین بودن سطح کیفی آثار را چگونه بررسی کردید؟

از نظر من خصوصاً در بخش حرفه‌ای حمایت و سرمایه‌گذاری کمی در این حوزه انجام می‌شود، در سینمای کودک و نوجوان، سرمایه‌گذاری قابل دفاعی در کار نیست، در اختتامیه هم این مسئله عنوان شد، برای رسیدن به یک سینمای حرفه‌ای و آتی‌ساز در بخش کودک و نوجوان، باید حمایت‌ها بیش از این باشد. امسال جشنواره فیلم کودک به خاطر نبود اثر تعطیل شده است. در کشوری که عمده تولیدات محصولات سینمایی آن دولتی و حاکمیتی هستند، وقتی سینمای کودک وجود نداشته